

OH, CLARENCE!
(Oh, Clarence)

Komedie in drie bedrijven

door

JOHN CHAPMAN

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OH, CLARENCE! - OH, CLARENCE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (*in volgorde van opkomst*):

Lady Constance Keeble, de zuster van Lord Emsworth.
Beach
The Hon. Freddie Threepwood
Clarence, Negende Earl van Emsworth
Een dienstmeisje
Gertrude Wibberly
Dame Daphne Winkworth
Jennifer Parsloe Parsloe
Sir Gregory Parsloe Parsloe
Dominee Rupert Bingham
Dr. Simmons
Sir Estace Chalfont. O.B.E. M.R.C.P.
Brigadier Evans.

Tijd van handeling: Zomer 1927

Eerste bedrijf,

1e tafereel: de zitkamer van Blandings Castle. Een zomer- mor-
gen.

2de tafereel: later die morgen.

3de tafereel: de volgende middag.

Tweede bedrijf,

1e tafereel: de volgende middag.

2de tafereel: die avond na het diner.

Derde bedrijf,

1e tafereel: een slaapkamer in Blandings Castle. Later die
zelfde avond.

2e tafereel: de zitkamer. De volgende morgen.

Plaats van handeling: Blandings Castle

DECOR:

Voor rechts gaat een deur naar de rest van het kasteel. Daarnaast tegen de rechterwand een open haard. Achter de haard staat een bureau of een ladenkast. In de haard staat een grote vaas met bloemen en een haardstel. Achter rechts is een deur die naar de bediendenkamers leidt met daarnaast een grote gong. Midden in de achterwand is een ronde erker met daarin op een kleine verhoging een kleine vleugel. Op de vleugel een vaas bloemen, foto's e.d. Achter links openslaande tuindeuren die uitkomen op het terras. In het midden van de linkerwand staat een schrijfbureau met daarboven planken waarop wat snuisterijen staan. Links en rechts voor staat een leunstoel. Midden links staat een eettafel met drie stoelen. Midden achter naast de tafel een rolwagentje. Midden rechts een bank.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

In het begin van de eerste scène wordt er aan de tafel ontbeten. De tuindeuren staan wijd open. Als het doek opengaat zit Lady Constance aan tafel met voor zich een koffiekop en een stapeltje brieven. Ze is een stevig gebouwde vrijgezellin van middelbare leeftijd, die heel realistisch midden in het leven staat. Voor de rolwagen staat Beach, de butler. De veertig jaren, die hij heeft gewijd aan het regelmatig proeven van goedkope port, hebben hun sporen achtergelaten op zijn neus en zijn voeten.

Lady C: Beach, denk je dat de anderen vanmorgen ook nog komen ontbijten?

Beach (*is Lady C's bord aan het afruimen en gaat rechtop staan*): Ik denk dat His Lordship een korte wandeling aan het maken is, m'lady.

Lady C: En meneer Freddie dan?

Beach (*kijkt op zijn horloge*): Het is nog geen tien uur, m'lady.

Lady C: Ik wil dat ze nu hier komen, Beach. Zorg daarvoor.

Beach: Heel goed, m'lady. (*hij draait zich om naar rechts, loopt naar de deur en slaat hard op de gong, tot Lady C's ontsteltenis*)

Lady C: Dank je, dank je, Beach. Ik wil alleen maar dat de levenden gewekt worden.

Beach: Heel goed, m'lady. (*Freddie Threepwood komt binnen door de deur vooraan rechts en loopt naar het midden. Hij is 25, dom en ontwapenend, hij draagt een monocle*)

Freddie: Is er iets, tante Constance?

Lady C: Goedemorgen, Freddie.

Freddie: Ik ben toch niet te laat, hoop ik?

Lady C: Niet later dan normaal. (*Beach loopt naar links naar de koffiepote en schenkt een kopje in*)

Freddie: Ah, prachtig. Goedemorgen, Beach.

Beach: Goedemorgen, meneer Freddie.

Freddie (*loopt naar het wagentje en tilt een deksel van een schaal*): Wat hebben we vanmorgen om onze papillen te verwennen?

Beach: Mag ik de niertjes of de kerrierijst aanbevelen?

Freddie (*loopt naar rechts van de tafel, midden*): Wat heeft u gehad, tante?

Lady C: Kippers.

Freddie (*gaat op de stoel rechts van de tafel zitten*): Ah, goed idee.

Beach, zijn er nog kippers?

Beach (*gaat naar Freddie met de koffie*): Eh, ja en nee, als u begrijpt wat ik bedoel, meneer.

Freddie: Niet helemaal, leg eens uit.

Beach (*zet de koffie voor Freddie neer*): Ik geloof dat er nog wat in de keuken zijn, meneer, maar hier niet meer.

Freddie: Ah, nou, misschien zou je zo goed willen zijn naar de keuken te rennen en even met de kok te gaan praten.

Beach (*tegen zichzelf*): Rennen. (*hij draait zich om, om weg te gaan en stopt dan*) Aan de conditie van mijn voeten denkend, meneer Freddie, vraag ik mij af of u het niet afkunt met de niertjes of de kerrierijst.

Freddie (*kijkt naar de voeten van Beach*): Oh hemel, plagen ze je weer?

Beach (*droevig*): Ik ben bang van wel, meneer.

Freddie: Daar moet toch iets aan te doen zijn?

Beach: We hebben allemaal ons kruis te dragen, meneer Freddie.

Freddie: Dat is een fatalistische instelling, Beach. Dat keur ik helemaal niet goed. Ik denk dat ze best genezen kunnen worden. Denkt u ook niet, tante?

Lady C (*kijkt op van haar brief*): Wat?

Freddie: Zijn voeten.

Lady C: Ik wil daar liever niet over praten. Eet maar eerst af.

Freddie: Oh goed, niertjes dan maar, Beach.

Beach: Dank u, meneer Freddie. (*hij gaat naar het wagentje*)

Lady C: Freddie, je was vannacht veel te laat thuis.

Freddie: Och, ik zou het niet laat willen noemen, tante.

Lady C: Hoe zou jij het dan noemen?

Freddie: Wat aan de late kant, niet laat.

Lady C: Echt waar?

Freddie: Ja. Volgens mij was het ongeveer kwart over elf, toen ik in bed tuimelde.

Lady C: Hoe verklaar je het dan, dat ik om één uur vannacht van jouw auto wakker werd?

Freddie: Mijn auto?

Lady C: Ja.

Freddie: Daar werd u wakker van?

Lady C: Ja.

Freddie: Om één uur?

Lady C: Ja.

Freddie: Hoe?

Lady C: Hij knalde.

Freddie: Oh.

Lady C: Het was één uur, en aangezien het hele dorp Blandings om

halfelf naar bed gaat en het dan uitgestorven is, zou ik graag willen weten wat jou tot in de vroege uurtjes buiten hield.

Beach: Uw niertjes, meneer Freddie. *(hij zet het bord op tafel)*

Freddie *(opgelucht)*: Ah, prachtig, Beach. Die zien er lekker uit, zeg. Zien ze er niet goed uit, tante? Volgens mij heb ik nog nooit mooiere niertjes gezien. Als je de kok ziet...

Lady C: Freddie.

Freddie: Ja, tante?

Lady C: Je bazelt.

Freddie: Ja, tante.

Lady C: Je wordt nog net zo erg als je vader.

Freddie: Oh, vast niet.

Lady C *(zet hem vast)*: Hoe heet ze?

Freddie: Mijn vader?

Lady C: De jongedame.

Freddie: Waarom denkt u dat ik met een jongedame was?

Lady C: Je gedachten zijn een open boek voor mij.

Freddie: Als u het dan toch wilt weten, ik ben vannacht gaan zwemmen met één van de liefvalligste wezentjes, die ooit door water beroerd zijn.

Lady C: Ah. Ik wist het. Je bent weer bezweken voor een of andere stomme bevlieging.

Freddie *(dromerig)*: Het is geen stomme bevlieging. Ik ben verliefd.

Lady C: Kletspraat. Ga je vader zeggen dat hij direct hier moet komen.

Freddie: Maar mijn niertjes dan?

Lady C: Dram niet zo over die niertjes.

Freddie: Oh, goed dan. Beach, stop ze nog maar even in de schaal, wil je? *(hij staat op)*

Lady C: En zeg dat het dringend is.

Freddie *(tegen Beach)*: Het is dringend, Beach.

Lady C: Tegen je vader, idioot.

Freddie: Oh ja. *(hij springt bijna door de tuindeuren naar buiten, roepend)*
Koeeee-wieeee, ouwetje.

Lady C: Ik snap niet dat ik hier niet stapelgek word. *(ze opent de volgende brief. Beach gaat naar het wagentje en doet de niertjes in de schaal, terwijl Lord Emsworth, de halfzachte edelman, binnenkomt vanuit de tuin. Hij draagt een boek en een wandelstok en hij heeft een hoed op. Het legt de stok en de hoed op het bureau, gaat naar de stoel, midden achter de tafel, en gaat zitten)*

Beach: Goedemorgen, Your Lordship. *(hij schenkt een kop koffie in)*

Lord E: Morgen, Beach. Morgen, Connie.

Lady C: Je bent te laat, Clarence.

Lord E: Ik ben in de varkensstal geweest. Ik zag een advertentie voor

een nieuwe vitaminepil in de Veefokkers krant, en ik wilde die wel eens uitproberen op "De Keizerin". Het moet twee keer per dag toegediend worden in haar... eh.... eh.....

Beach (*zet 't kopje voor Lord Emsworth neer*): Koffie, m'lord?

Lord E: Dank je, Beach. Nog nieuws uit het dorp, Beach?

Beach: Ik heb gehoord dat de dominee van Matchingham met pensioen is gegaan, m'lord.

Lord E: Matchingham?

Beach: Sir Gregory Parsloe Parsloe's parochie, m'lord.

Lord E: Ah, geen wonder dat hij met pensioen is.

Beach: Inderdaad, m'lord. Zou ik de kerrierijst mogen aanbevelen, m'lord?

Lord E: Prachtig, ja, dank je.

Beach: Dank u, m'lord. (*hij gaat naar het wagentje en begint de kerrierijst op te dienen*)

Lady C: Ik heb ernstiger nieuws, Clarence.

Lord E: Later, Connie, later, ik wil eerst van mijn ontbijt genieten.

Beach: Ik hoop dat Your Lordship zich goed voelt, vanmorgen?

Lord E: Ja, dat denk ik wel, Beach. Het weer is ongewoon gunstig, de pompoenen zijn een plaatje, mijn zoon is niet in de buurt en de hele wereld is goed.

Beach: Zeker, m'lord. (*hij loopt naar voren en bedient Lord E*)

Lord E: Ben je het er mee eens, Beach?

Beach: Dat zou ik wel zijn, m'lord, als ik dat probleem met mijn voeten niet had. Die mogen we niet vergeten.

Lady C: Daar krijgen we ook de kans niet voor.

Beach: Ik zou mijn voeten niet tijdens het ontbijt ter tafel hebben gebracht, m'lady, als m'lord er niet naar gevraagd had. U heeft er toch naar gevraagd, nietwaar, m'lord?

Lord E: Ik denk het wel, ja.

Beach: In feite, m'lord, zijn ze opgezet

Lord E: Opgezet? Tja, dat is de prijs die beroemdheden moeten betalen.

Beach: Door het warme weer, waar u het net over had.

Lord E: Oh.

Beach: Als u ze zou willen beschrijven als gloeiend, zou dat dicht bij de waarheid zijn.

Lady C: Het mag raar klinken, Beach, maar we dachten er helemaal niet over om ze te beschrijven.

Beach: Nou, als u het wel zou doen, m'lady, dan is het woord chronisch.

Lord E: Dat zullen we onthouden. (*Freddie komt binnen van rechts achter*)

Freddie: Sorry, geen teken... ah, hoe-gaat-ie, ouwe heer?

Lord E (*legt zijn mes en vork neer*): Oh nee.

Freddie: Prachtige dag, zeg nu zelf.

Lady C: Ga zitten, Freddie. Het is goed, Beach, je kunt gaan.

Beach: Dank u, m'lady. (*Freddie gaat aan de rechterkant aan de tafel zitten. Beach gaat naar het wagentje, pakt Freddie's bord, zet het voor Freddie neer, en trekkebeent langzaam door de deur rechtsachter af*)

Lord E: Wordt het niet eens tijd om Blandings te verlaten?

Freddie: Ik ben hier nog maar pas een maand.

Lord E: Juist.

Lady C: Jouw zoon, Clarence, kan wel eens eerder vertrekken dan jij denkt.

Lord E: Je hebt toch niet weer schulden gemaakt, hè?

Lady C: Hij is verliefd.

Lord E: Oh jee, weer een meisje uit het koor, neem ik aan.

Freddie: Nee, nee, nee, dit keer is het echt.

Lord E (*bezorgd*): Een barmeid?

Freddie: Een godin.

Lady C: Zou je ons willen vertellen wie het dit keer is?

Freddie: Nou, ze lijkt op Hippolyta en ze rijdt als Diana.

Lord E: Diana?

Freddie: Die Griekse dame, je weet wel, die overal rond galoppeert.

Lord E: Oh, misschien heb ik haar wel eens ontmoet. Je tante nodigt zo nu en dan de vreemdste figuren uit.

Lady C: Clarence, als je je toch niet concentreert, eet dan alsjeblieft door. Nu, Freddie, praat er niet omheen en vertel ons wie deze jongedame is.

Freddie (*opstaand*): Nou, ze is echt geweldig.

Lady C: Klinkt goed. Heeft ze een naam?

Freddie: Jennifer.

Lady C: Dat zegt me totaal niets. Haar achternaam.

Freddie (*dromerig achterover leunend in de stoel*): Parsloe Parsloe. (*Lord E stikt bijna in zijn eten*)

Lady C: Neem een slokje koffie, Clarence. Sla hem eens op z'n rug, Freddie.

Freddie (*klopt hem op de rug*): In het verkeerde keelgat geschoten, ouwetje?

Lord E (*opstaand*): Zei jij Parsloe Parsloe?

Freddie: Ja. Nichtje van Sir Gregory.

Lord E: Ik wens niet dat een zoon van mij in die familie trouwt.

Lady C: Onzin. Sir Gregory is een van onze beste burenen.

Lord E: Hij heeft een keer mijn prijsvarken geknepen. De Keizerin van Blandings. Hij is een zeugenknijper. (*hij gaat weer zitten*)

Lady C: Nonsens.

Freddie: Hij is vrederechter.

Lord E: Hij is een schurk.

Lady C: Als Freddie zijn nichtje het hof maakt, kun je beter je mening voor je houden.

Lord E: Hij is er 3 jaar achter elkaar vandoor gegaan met de pompoenenprijs bij de herfsttentoonstelling.

Lady C: Nu ja, als hij grotere pompoenen heeft dan jij...

Lord E: Hij koopt de juryleden om.

Lady C: Oh, houd op met dat geklets en blijf bij het onderwerp.

Freddie (*knielt bij Lord E*): Probeer het eens van deze kant te bekijken, ouwetje. Wat is belangrijker, je pompoen of je zoon.

Lord E (*nadenkend*): Nou, eerlijk gezegd...

Lady C: Jij natuurlijk, Freddie. Je vader is werkelijk blij. We moeten ze eens uitnodigen. (*ze gaat weer lezen. Freddie staat op en gaat weer op zijn plaats zitten*)

Lord E: Oh, nee, Connie, alsjeblieft.

Lady C: Stoor me nu niet, ik ben aan het lezen. (*Beach komt binnen, rechtsachter, en draagt een klein zilveren dienblaadje met daarop een brief*)

Beach: Neem me niet kwalijk, m'lord.

Lord E: Wat is er, Beach?

Beach: Een briefje voor u, m'lord.

Lord E: Voor mij? Waar zou dat nou van zijn? (*hij pakt het van het dienblaadje*)

Beach: Van meneer Cyril Wellbeloved.

Lord E: Mijn varkensman?

Beach: Ja, m'lord.

Lord E: Hoe weet je dat? (*hij pakt zijn brillenkoker uit zijn zak*)

Beach: Hij heeft het me net gegeven, m'lord.

Lord E: Ik kan me niet voorstellen waarom hij me schrijft. Ik zie hem iedere dag.

Lady C (*kijkt op van haar brief*): Oh. Gertrude wordt hierheen gestuurd met een chaperonne.

Lord E: Wie?

Lady C: Onze nicht, Gertrude. Ze is verliefd geworden op een kapelaan zonder geld, en haar moeder wil dat ze naar Blandings gaat om hem te vergeten.

Lord E: Hoe weet je dat allemaal? (*Beach loopt naar achteren en zet het dienblad op het wagentje. Dan brengt hij het bord van Lord E naar het wagentje*)

Lady C: Dat staat in de brief.

Lord E: Het is wel heel eigenaardig dat een varkensman mij dat schrijft.

Freddie: Nee, ouwetje. Dat staat in haar brief, niet in die van u.

Lord E: Ah.

Lady C: Beach, Miss Gertrude komt vanmiddag. Wil je een kamer voor haar in orde laten brengen?

Beach: Heel goed, m'lady.

Lord E (*heeft zijn bril opgezet en leest het briefje*): Nee. Onmogelijk!

Lady C: Nou, ze kan niet op de bank slapen.

Lord E: Hij dient zijn ontslag in.

Lady C: Wie?

Lord E (*luid*): Mijn varkensman!

Lady C: We zijn niet doof, Clarence.

Lord E: Ik begrijp er niks van.

Lady C: Ik weet zeker dat Blandings het wel zal overleven zonder de diensten van meneer Wellbeloved.

Lord E: Maar de Keizerin dan? Heb je wel aan haar gedacht?

Lady C: Ik doe heel erg mijn best om niet aan haar te denken.

Lord E: Heeft Wellbeloved hier met jou over gepraat, Beach?

Beach: Nee, m'lord. Hij heeft alleen ooit gezegd, dat zijn voeten hem begonnen te jeuken.

Lord E (*stopt zijn bril weg*): Ik vind het alarmerend, dat er op dit landgoed zoveel voetproblemen zijn.

Beach: Hij had het over zijn zwerflust, m'lord.

Lady C: Ik denk dat we een feestje moeten geven, Clarence.

Freddie: Oh, tof lijkt me dat, hè ouwetje?

Lord E: Nou, ik vind het heel aardig, maar hij voelt zich echt alleen maar thuis tussen de varkens.

Lady C: Ik bedoel voor Gertrude.

Lord E: Wie is Gertrude?

Lady C: Clarence, kan ik heel even je onverdeelde aandacht krijgen?

Lord E: Maar natuurlijk.

Lady C: Je hebt een nichtje.

Lord E: Ah, prachtig, wanneer wordt ze gedoopt?

Lady C: Ze is al gedoopt, ze is negentien.

Lord E: Nou ja, beter laat dan nooit. Hoe gaan ze haar noemen?

Lady C (*houdt zich in*): Gertrude.

Lord E: Oh jee, dat is erg verwarrend. Nu heb ik twee nichtjes, die Gertrude heten.

Lady C (*geeft het op*): Freddie.

Freddie: Ja, tante?

Lady C: Wil jij de zaak even aan je vader uitleggen?

Freddie: Ik zal het proberen. Hebben we contact, ouwetje?

Lord E: Ja.

Freddie (*demonstreert met het olie en azijnstelletje op de tafel*): Uw nichtje is een ongelukkige verbinding aangegaan met een arme kape-
laan. Haar moeder is er erg op tegen en stuurt haar dochter naar
Blandings om de hele toestand te vergeten.

Lord E: Ah.

Lady C: Dankjewel, Freddie. Snap je het nou, Clarence?

Lord E: Ja, ik geloof het wel.

Lady C: Dat is een hele opluchting.

Lord E: Hoe heet ze?

Lady C (*ontploft*): Clarence!

Lord E: Dat kan ik wel onthouden. Zo heet ik ook.

Lady C (*opstaand*): Beach, als m'lord weer bij zijn verstand is, zeg hem
dan dat ik in de studeerkamer ben. (*ze pakt haar brieven en vertrekt,
rechtsachter*)

Beach: Heel goed, m'lady.

Lord E (*verbaasd*): Wat is er met mijn zuster aan de hand, Beach?

Beach (*loopt naar voren en brengt het kopje van Lady C naar het
wagentje*): Ik denk dat m'lady een beetje in de war is, m'lord.

Lord E: Ah. Een beetje over de rooie. Een beetje aan vakantie toe. Ik
zou haar best mee willen nemen, maar ik kan de Keizerin nu niet
alleen laten. Niet nu die Cyril Wellbeloved op zo'n manier zijn ontslag
heeft ingediend.

Beach (*loopt naar Freddie en brengt zijn bord naar het wagentje*): U heeft
volkomen gelijk, m'lord.

Lord E: Ik denk dat jij me zult moeten helpen tot we een goede vervanger
gevonden hebben, Beach.

Beach (*met afgrijzen*): Met het varken, m'lord?

Lord E: Natuurlijk.

Beach: Neem me niet kwalijk, m'lord, maar ik vind de lucht in de
varkensstal nogal overweldigend.

Lord E: Onzin. Kom om 12 uur vanmiddag bij me in de stal en dan zullen
we hem samen uitmesten.

Beach (*geschokt*): Uitmesten, m'lord?

Lord E: Zeker. Iemand moet het toch doen, en eerlijk, varkensvoer en
mest hebben nog nooit iemand kwaad gedaan.

Freddie (*schuift zijn bordje weg, staat op en vertrekt haastig, linksachter*)
Neem me niet kwalijk.

Beach: Wilt u nog wat pruimen, m'lord?

Lord E: Nee. Het ontbijt zou in gezelschap genuttigd moeten worden,
met intelligente conversatie. In mijn eentje vind ik er niets aan.

Beach: Mag ik dan afruimen, m'lord?

Lord E: Ja, doe dat maar. En wees zo vriendelijk om mijn boek voor me te zoeken.

Beach: Welk boek, m'lord?

Lord E: Ik heb maar één boek. "Whiffle", natuurlijk: "De verzorging van het varken".

Beach (*pakt het kopje van Lord E*): Het ligt voor u op tafel, m'lord. (*hij zet het kopje op het wagentje*)

Lord E: Oh, je hebt gelijk. Tussen twee haakjes, Beach, als je het eens wilt lenen, laat het me dan gewoon even weten.

Beach: Oh, dank u wel, m'lord. (*Lady C komt binnen door de deur rechtsachter, met haar handtas en een brief. Ze loopt naar de stoel rechts van de tafel en gaat zitten. Beach duwt het wagentje ondertussen de kamer uit, door de deur rechtsachter*)

Lady C: Ik heb besloten om Sir Gregory en zijn nichtje dit weekend uit te nodigen.

Lord E: Waarom?

Lady C: Omdat ik dat zeg. Dan kunnen we, als het even meezit, de verloving bekend maken. (*ze adresseert de envelop*)

Lord E: Van wie?

Lady C: Van Freddie en Jennifer. Je wilt toch graag, dat hij gaat trouwen, of niet?

Lord E: Nou...eh...

Lady C: Juist, dat dacht ik al. En daarbij zullen ze ook gezelschap voor Gertrude zijn. (*tijdens dit gesprek is Beach weer binnen gekomen en naar de tafel, midden achter, gelopen. Hij heeft de koffiespullen gepakt en wil net weer vertrekken*)

Lord E (*verbaasd*): Gertrude?

Beach (*leunt over zijn schouder*): Uw nichtje, m'lord. (*hij vertrekt*)

Lord E: Ah. (*Freddie komt weer binnen, linksachter*)

Freddie: Zeg, mag ik de ouwe rammelkast even lenen? Ik wil het dorp even in.

Lady C: Nee.

Freddie: Oh.

Lady C: Jij en je vader rijden naar Matchingham met deze uitnodiging.

Lord E: Oh nee, Connie, alsjeblieft niet. Ik ben vanmorgen veel te druk. Ik moet "Whiffle" nog lezen.

Lady C: Je doet wat je gezegd wordt. (*ze staat op*) En je neemt Freddie maar mee.

Lord E: Waarom, in hemelsnaam?

Lady C: Omdat je iemand nodig hebt, die je vertelt waarvoor je op pad bent gegaan, als je daar aankomt.

Lord E (*tegen Freddie*): Ik hoop dat jij snapt wat ze bedoelt.

Freddie: Ja, ik geloof het wel. Als we aankomen waar we naar toe gaan, dan moet ik u vertellen waarom we gegaan zijn.

Lady C: Precies.

Lord E: Ik snap het nog steeds niet. *(hij staat op)*

Freddie *(gaat links van het bureau staan en pakt de hoed en wandelstok van Lord E)*: Klaar, ouwetje?

Lord E: Ik denk het wel. Ik heb zo'n voorgevoel, dat dit geen gemakkelijk weekend wordt. *(pakt zijn hoed en stok van Freddie)*

Lady C: Alsjeblieft, Freddie. *(ze houdt hem de brief voor)* En let er op dat hij niet stiekem de varkensstal insluipt.

Freddie: Okido. Toedeloe, tante.

Lady C: En zorg ervoor dat hij ze mijn groeten doet.

Freddie: Heeft u dat begrepen, ouwetje? *(geeft de brief aan Lord E)*

Lord E: Wat begrepen?

Freddie: De groetjes van tante Constance. *(hij vertrekt, linksachter)*

Lord E *(minzaam)*: Oh, dankjewel Connie. En natuurlijk ook al mijn broederlijke liefde voor jou. *(hij vertrekt, linksachter. Lady C. gaat in de stoel rechts van de tafel zitten als Beach binnenkomt, rechtsachter, met een zilveren dienblad)*

Lady C: Beach?

Beach: Ja, m'lady? *(hij loopt naar links van de tafel en zet de ontbijtspullen op het blad)*

Lady C: Is jou de laatste tijd enige verandering opgevallen in de verstrooidheid van m'lord?

Beach: Nee, het spijt me, m'lady. Er is mij niets opgevallen.

Lady C: Ik bedoel, of het erger geworden is.

Beach: Nu ja, ik zou er zelf nooit over begonnen zijn.

Lady C: Ik ben er over begonnen.

Beach: Oh, nu ja, nu u het zo zegt, m'lady. Ik heb wel eens de indruk dat we enigszins langs elkaar heen praten.

Lady C: Om het eens heel voorzichtig uit te drukken.....

Beach: Ja, m'lady. *(hij heeft alles op het blad gezet. Austen, het dienstmeisje, komt binnen, rechts vooraan en loopt naar rechts achteraan-midden)*

Austen: Neem me niet kwalijk, m'lady.

Lady C: Wat is er, Austen?

Austen: Miss Gertrude is er, m'lady.

Lady C: Zo vroeg al? Waar heeft zo'n kind haar verstand?

Austen: En er is een dame bij haar. Dame Daphne Winkworth.

Beach: Goed, Austen, ik kom er aan. *(hij geeft haar het dienblad. Zij gaat rechts achter af)*

Lady C: Beach, kennen wij een Dame Daphne Winkworth?

Beach: Ik kan het me niet voorstellen, m'lady.

Lady C: Dan kun je beter even met die beste dame praten en vragen of ze blijft.

Beach: Heel goed, m'lady. *(hij pakt het tafelkleed en vertrekt, rechtsachter, als Gertrude binnenkomt en naar rechtsmidden loopt. Gertrude is een aantrekkelijke jongedame van ca. 19 jaar)*

Lady C: Mijn lieve Gertrude. *(ze staat op, loopt naar haar toe en kust haar)*

Gertrude *(in tranen)*: O-o-ohhh.

Lady C: Lieve hemel, kind, je lijkt wel een weeskind.

Gertrude: Ik voel me ook een weeskind. Ik word als een pakketje het hele land doorgestuurd. *(ze gaat op de bank, vooraan rechts, zitten en dept haar ogen)*

Lady C: Ik kan je verzekeren, dat je moeder alleen maar het beste met je voorheeft.

Gertrude: Waarom verbiedt ze me dan om met de knapste, liefste man om te gaan die ooit geleefd heeft?

Lady C: Ik denk dat hij niet de ware voor je is.

Gertrude: Ik zie niet in waarom niet. Hij is hulpprediker en rugbyspeler. Dat is toch respectabel genoeg, of niet soms?

Lady C: Hij schijnt geen geld te hebben, respectabel is niet genoeg.

Gertrude: Ik wou dat ik dood was.

Lady C: Alles op z'n tijd. *(ze loopt naar de tafel en pakt haar handtas)*
Nou, waar is die eh... dame die jou begeleidt?

Gertrude: Ze heeft een klein meningsverschil met de taxichauffeur.

Lady C: Wie is ze?

Gertrude: Het hoofd van mijn oude school.

Lady C: Horsham Heights?

Gertrude: Moeder zei dat u haar gekend hebt.

Lady C: Ik heb nog nooit een Winkworth gekend.

Gertrude: Voordat ze trouwde heette ze Daphne Littlewood.

Lady C: Daphne Little- toch niet Daphne Littlewood van Seven-oaks?

Gertrude: Ik zou het niet weten, maar ze is een vreemde vogel.

Lady C: Gertrude. Denk aan je taal.

Gertrude: Het spijt me tante, maar ze is het wel.

Lady C: Maar ze was ooit praktisch verloofd met je oom Clarence. *(ze gaat in de stoel rechts van de tafel zitten)*

Gertrude: Het zou me niks verbazen. Ze heeft het altijd over hem.

Lady C: Het was heel aardig van haar om je hierheen te brengen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto